

På denne baggrund vil tilsynet notere sig den praksis, der vil udvikle sig hos de psykiatriske patientklagenævn og Sundhedsvæsenets Patientklagenævn.

Tilsynet har i øvrigt noteret sig, at de forskellige sygehusmyndigheder støtter de hensyn, der ligger bag reglerne om fast vagt ved bæltefikseringer. Tilsynet finder, at de praktiske, administrative og økonomiske problemer, der har vist sig i forbindelse med ikrafttræden af loven om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien, må løses på en sådan måde, at hensynet til de patienter, der bliver bæltefikseret, bliver tilgodeset på en tilfredsstillende måde.

Tilsynet har sendt kopi af denne skrivelse til en række myndigheder m.v., som har været inddraget i eller har vist interesse for sagen.

Tilsynet foretager sig herefter ikke videre i sagen.«

III. Anbringelse af unge på sikrede afdelinger

Sagen er nævnt i tilsynets beretning vedrørende tilsynets virksomhed i folketingsåret 1989-90, som blev afgivet den 20. september 1990.

På baggrund af tilsynets besøg på den sikrede afdeling Nøddebakken i Frederiksborg Amt den 26. marts 1990 rettede tilsynet henvendelse til Socialministeriet og anmodede om en redegørelse vedrørende bl.a. problemerne med at finde egnede anbringelsespladser efter udskrivningen fra sikrede afdelinger samt om udviklingen i antallet af administrativt frihedsberøvede unge.

Tilsynet modtog i marts 1991 en redegørelse fra Socialstyrelsen: Redegørelsen vedrørende udviklingen i antallet af administrativt frihedsberøvede unge samt for hensigtsmæssigheden heraf og for, hvilke initiativer der for tiden overvejes på området. Redegørelsen er optrykt som bilag til beretningen.

På baggrund af redegørelsen meddelte tilsynet i april 1991 Socialministeriet, at tilsynet med tilfredshed havde noteret sig, at der blev overvejet forskellige former for pædagogiske/psykologiske observationer, der kan skabe en højere grad af kontinuitet mellem observa-

tionsperioden og den efterfølgende behandlingsindsats. Tilsynet anmodede Socialministeriet om at blive orienteret, når overvejelserne har udmøntet sig i konkrete beslutninger og tiltag på området.

IV. Senildementes forhold

Sagen er nævnt i tilsynets beretning vedrørende tilsynets virksomhed i folketingsåret 1989-90, som blev afgivet den 20. september 1990.

Tilsynet fandt i maj 1991, at der på baggrund af det omfattende materiale, der belyser de senildementes situation, og afholdelsen af Socialministeriets konference den 8. april 1991 om initiativer for gamle med demens kunne træffes beslutning om eventuel indførelse af nye eller ændrede regler på området. Tilsynet var af den opfattelse, at der burde indføres regler, vejledninger eller lignende vedrørende bl.a. udgangsbegrænsende foranstaltninger på almindelige plejehjem og muligheden for tilbageholdelse og fiksering af plejehjemsbeboerne samt anvendelse af medicin på disse plejehjem. Tilsynet rettede på denne baggrund henvendelse til Socialministeriet og anmodede ministeriet om at redegøre for ministeriets overvejelser på området.

Ved skrivelse af 28. juni 1991 besvarede Socialministeriet tilsynets henvendelse. Ministeriet henviste indledningsvis til ministeriets rapport om initiativer for gamle med demens og en ny rapport fra embedslægeinstitutionerne i Århus, Roskilde og Storstrøms Amter. Af ministeriets besvarelse fremgik endvidere bl.a. følgende:

»Socialministeriets og embedslægeinstitutionernes undersøgelser viser, at der er en absolut minoritet af plejehjemmene, som handler i modstrid med gældende regelsæt på området. Socialministeriet mener fortsat, at svaret på dette må være oplysning om, hvordan regelsæt er, frem for legalisering af den ulovlige adfærd.

Samtidig deler ministeriet den frygt, som også kommer til udtryk i de to undersøgelseres resultater om plejehjemspersonalets holdning til et ændret regelsæt. Det store flertal af plejehjem peger på, at det, som er nødvendigt for at